

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 32S/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5022200571
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Šulek
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5022200571.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Jančárovej a členov senátu JUDr. Jozefa Šuleka a Mgr. Denisy Slivovej, v právnej veci žalobcu: NEMCO s.r.o., so sídlom Ľudovíta Fullu 1641/2, 901 01 Malacky, IČO: 47 367 733, právne zastúpený: TAX LAW, s.r.o., so sídlom Břeclavská 3, 901 01 Malacky, IČO: 53 160 657, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného číslo: 102224097/2022 zo dňa 10.08.2022, o návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu zo dňa 24.10.2022 na priznanie odkladného účinku správnej žalobe **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 24.10.2022 domáha preskúmania zákonnosti a následne zrušenia rozhodnutia žalovaného číslo: 102224097/2022 zo dňa 10.08.2022 ako aj zrušenia rozhodnutia Daňového úradu Žilina, pobočka Martin číslo: 100835736/2022 zo dňa 11.04.2022, ktoré bolo uvedeným rozhodnutím žalovaného potvrdené. Prvostupňový správny orgán uvedeným rozhodnutím podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 4 000 Eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2015. Daň vyrubená daňovým priznaním doručeným dňa 16.12.2015 bola v sume 186,57 Eur, daň zistená správcom dane vo vyrubovacom konaní vo výške 4 186,57 Eur a rozdiel dane na úhradu činil 4 000 Eur. Zároveň správny orgán prvého stupňa určil, že rozdiel dane v sume 4 000 Eur je splatný do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet správcu dane.

2. Žalobca zároveň v žalobe navrhol, aby správny súd priznal správnej žalobe odkladný účinok podľa § 185 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“). Návrh odôvodnil tým, že žalobcovi bol dorubený rozdiel dane vo výške 4 000 Eur, pričom základné imanie žalobcu je 5 000 Eur. Žalobca uvádza, že vzhľadom na výšku základného imania by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného hrozila žalobcovi závažná ujma predĺženia v zmysle § 3 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline, sp. zn.20S/62/2013 zo dňa 15.08.2013. Uviedol, že je riadne podnikajúci subjekt, ktorý si riadne plní svoje viaceré povinnosti, je zamestnávateľom, platí mzdy a odvody, rovnako platí dane, ako aj každomesačnú daň z pridanej hodnoty. Tieto skutočnosti nasvedčujú tomu, že žalobca chce naďalej podnikat' avšak v prípade, ak by došlo k vykonaniu rozhodnutia žalovaného, všetky činnosti vo verejnom záujme by boli ukončené. Žiadal, aby mohol naďalej podnikat', čo by v prípade nepriznania odkladného účinku žaloby nebolo možné. Podľa žalobcu medzi výkonom činnosti žalobcu a dôsledkami rozhodnutia ako aj úkonov, na ktorých žalovaný stavia svoj názor, je v zjavnom nepomere a vytvára neprimeraný negatívny následok pre žalobcu. Okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia žalovaného hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda a finančná škoda, ako nenapraviteľný následok, pričom priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným

záujmom, pričom nejde o dôvody len všeobecnej povahy. Priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom, nedôjde ním k zásahu do práv tretích osôb.

3. K žalobe sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 10.01.2023. Podľa žalovaného návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe neobsahuje žiadne dôkazy na preukázanie hrozby závažnej ujmy v prípade okamžitého výkonu žalobou napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia, ktoré mu predchádzalo. Iba samotné konštatovanie žalobcu o existencii hrozby závažnej ujmy nie je bez ďalšieho možné považovať za dôvod, ktorý by zakladal opodstatnenosť návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

4. Podľa § 185 SSP, správny súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak, môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok,

a) ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom,

b) ak napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy má podklad v právne záväznom akte Európskej únie, o ktorého platnosti možno mať vážne pochybnosti, a žalobcovi by inak hrozila vážna a nenapraviteľná ujma a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore so záujmom Európskej únie.

Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhoví, uznesením ho zamietne.

5. Správny súd v prvom rade považuje za nevyhnutné zdôrazniť, že rozhodnutie o priznaní odkladného účinku správnej žalobe prichádza do úvahy len vo výnimočných situáciách. Toto rozhodnutie správneho súdu má mimoriadny charakter, pretože správny súd tu pred vlastným rozhodnutím vo veci samej v rámci správneho súdneho konania prelomuje právne účinky právoplatného správneho aktu, na ktorý pokiaľ nie je ako celok zákonným postupom zrušený, treba hľadieť ako na zákonný a vecne správny. Pozastavenie účinkov rozhodnutia sa vzťahuje na rozhodovanie správnych orgánov oboch stupňov vydaných v inštančnom postupe. Rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku je preto nesystémové a musí byť vyhradené len pre mimoriadne prípady, ktoré zákonodarca vymedzil v ustanovení § 185 písm. a) alebo písm. b) SSP.

6. Osobitnými náležitosťami návrhu na priznanie odkladného účinku sú jednak tvrdenie o tom, že okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy hrozí závažná ujma, značná hospodárska či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, resp. iný vážny nenapraviteľný následok, ako aj osvedčenie hrozby vzniku predpokladanej ujmy, resp. iného vážneho nenapraviteľného následku. Tvrdené dôvody musí žalobca aj konkretizovať s ohľadom na skutkový stav danej veci a zároveň ich aspoň osvedčiť.

V tejto časti poukazuje správny súd na závery podľa bodu 13. odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR č. k. I.ÚS 132/2022 - 11 zo dňa 03.03.2022, podľa ktorých: „Okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) by mal návrh (má sa na mysli návrh na priznanie odkladného účinku - poznámka správneho súdu) obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo písm. b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec vo veľkej miere závisí aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia.“

7. Žalobca nie je povinný preukazovať, že príslušná ujma bezprostredne nastala, avšak vyžaduje sa osvedčenie, že výkonom napadnutého rozhodnutia určitá závažná ujma reálne a aktuálne hrozí. Správny súd v danej veci preto skúmal, či by okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu hrozila závažná ujma v zmysle § 185 písm. a) SSP.

8. Žalobcom uvedený dôvod podľa správneho súdu smeruje k rozhodnutiu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe pre hrozbu daňovej exekúcie (hoci žalobca s tým inštitútom priamo v rámci vymedzených tvrdení nepracuje), v dôsledku ktorej by podľa tvrdenia žalobcu bolo ohrozené jeho podnikanie, ako aj jeho plnenie povinností vyplývajúcich z jeho statusu podnikateľa. Správny súd poznamenáva, že výkon rozhodnutia (exekúcia) je zákonným dôsledkom právoplatnosti a vykonateľnosti

exekučného titulu v prípade dobrovoľného nesplnenia povinnosti ním uloženej. Správny súd má za to, že daňová exekúcia ako zákonný inštitút sama o sebe nenapĺňa kvalifikáciu závažnej ujmy a nenapraviteľného následku a nemôže byť dôvodom pre priznanie odkladného účinku aj s ohľadom na zásadu subsidiarity správneho súdnictva. Správny súd konštantne postupuje v obdobných prípadoch, a to tak, že pokiaľ žalobca dôvodí „iba“ hrozbou (daňovej) exekúcie, mal by práve s ohľadom na subsidiaritu správneho súdnictva vykonať kroky na jej zamedzenie bez ingerencie správneho súdu a využiť inštitúty podľa zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“), ktoré umožňujú odvrátiť nepriaznivé účinky daňovej exekúcie za splnenia určitých podmienok. Ide napr. o odloženie daňovej exekúcie podľa § 95 ods. 1 a 2 daňového poriadku (obdobne bod č. 10 odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 386/2022 - 14 zo dňa 30.6.2022). Podľa názoru správneho súdu až v prípade, ak by správca dane nevyhovел prípadne podanému návrhu na odloženie exekúcie, mohlo by uvedené predstavovať dôvod na rozhodnutie správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe. I v takom prípade však správny súd vždy hodnotí konkrétnu vec podľa konkrétnych okolností prípadu, čo správny súd zdôrazňuje.

9. Základným zmyslom rozhodnutia o priznaní odkladného účinku správnej žalobe nie je všeobecne aplikovateľné oddialenie účinku právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy, ale ide o mimoriadny nástroj na zabránenie stavu, kedy by v dôsledku okamžitého výkonu právoplatného rozhodnutia orgánu verejnej správy bola konkrétnym, zásadným a nezvratným spôsobom negatívne ovplyvnená možnosť faktického výkonu podnikateľskej činnosti konkrétneho subjektu alebo ohrozená samotná jeho existencia. Žalobca má povinnosť uviesť tvrdenia a vymedziť nimi niektorý zo zákonných dôvodov pre priznanie odkladného účinku žalobe; následne je povinnosťou žalobcu svoje tvrdenia správne súdu aj osvedčiť.

10. K vymedzenému dôvodu žalobcu na priznanie odkladného účinku, ktorým žiadal súd, aby prihliadol aj na výšku jeho základného imania, správny súd uvádza, že výška základného imania nie je odrazom celkovej finančnej situácie žalobcu, ale základné imanie je súčtom počiatočných vkladov spoločníkov. S týmto dôvodom podľa názoru správneho súdu nie je možné spájať záver o osvedčení existencie hrozby závažnej ujmy žalobcu, ani iného vážneho nenapraviteľného následku predpokladaného úpravou Správneho súdneho poriadku v zmysle tvrdení žalobcu.

Vzhľadom na výšku uloženej povinnosti, ktorá predstavuje sumu 4 000 Eur, nevymedzením skutkových okolností celkovej ekonomickej situácie žalobcu (príjmy, záväzky, vlastníctvo hnuiteľných a nehuiteľných vecí atď.) a neosvedčením týchto pomerov relevantnými dôkazmi (o aktuálnej ekonomickej situácii žalobcu, jeho majetkových pomeroch atď.) žalobcom, nemohol správny súd považovať potenciálne hroziaci výkon rozhodnutia za výrazne a nezvratne spôsobilý poškodiť žalobcu, ktorého následkom by bolo predĺženie žalobcu, jeho neschopnosť plniť si záväzky voči štátu či zamestnancom, resp. celkové ukončenie podnikateľskej činnosti. Na tomto mieste odôvodnenia správny súd uvádza, že podmienky priznania /nepriznania odkladného účinku správnej žalobe vyhodnocuje správny súd vždy vo vzťahu ku konkrétnemu preskúmanému rozhodnutiu.

Pre úplnosť správny súd dodáva, že z verejne dostupných zdrojov (finstat.sk) zistil, že žalobca v roku 2021 dosiahol zisk vo výške 26 470 Eur (v predchádzajúcom období bol v strate - 1.266 Eur) a zaznamenal rast tržieb o 6 % na sumu 395 802 Eur. Ani tieto zistené skutočnosti neosvedčujú hrozbu, že vyrubení dane z pridanej hodnoty v sume 4 000 Eur za november 2015 by mohlo dôjsť k ohrozeniu ďalšej podnikateľskej činnosti žalobcu.

11. Pokiaľ žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 20S/62/2013 zo dňa 15.08.2013, je potrebné uviesť, že každú vec je potrebné posudzovať prísne individuálne, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. So záverom, ktorý žalobca citoval podľa tohto uznesenia, nie je záver správneho súdu prijatý v prejednávanej veci ani v rozpore.

12. Vzhľadom na absenciu relevantných tvrdení zo strany žalobcu a na neosvedčenie jeho pomerov relevantnými dôkazmi, ako aj vzhľadom na absenciu osvedčenia príčinnej súvislosti medzi určením rozdielu dane a celkovou ekonomicou situáciou žalobcu, správny súd nemohol posúdiť intenzitu ujmy na strane žalobcu v dôsledku splnenia preskúmaným rozhodnutím uloženej povinnosti. Žalobca si teda svoju povinnosť uviesť tvrdenia a povinnosť osvedčiť správne súdu niektorý z dôvodov pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe náležite nesplnil, a preto správny súd návrhu žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nemohol vyhovieť a v súlade s § 188 SSP ho zamietol.

13. Rozhodnutie správneho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť.
(§ 439 ods. 2 písm. e/ SSP)